

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 27Csp/3/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119200206
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Maláriková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2119200206.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Miroslavou Malárikovou v právnej veci žalobcu: R Collectors s.r.o., IČO: 50 094 297, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, Bratislava, proti žalovanému: nesvojprávny I. I., nar. XX.X.XXXX, bytom A. S. O. XX, zastúpený opatrovníkom: B. S. S. Z. B., A. S. O. XX, o zaplatenie sumy 3.902,92 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3.456,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 3.456,- € od 8.1.2019 do zaplatenia, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietla.

III. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa svojou žalobou doručenu súdu dňa 11.1.2019 domáha zaplatenia sumy 3.902,92 €, dlžných úrokov vo výške 2.471,49 €, zmluvného úroku vo výške 14,9% ročne zo sumy 3.902,92 € od 8.1.2019 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 3.902,92 € od 8.1.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania z titulu zosplatneného neuhradeného úveru. V žalobe uviedol, že jeho právny predchodca, Poštová banka a.s., uzavrel so žalovaným Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX a poskytol v zmysle zmluvy úver peňažné prostriedky vo výške 4.000,- €. Žalovaný riadne a včas nesplácal dohodnuté splátky, v dôsledku jeho omeškania vyhlásil v zmysle § 565 v spojení s § 53 ods. 9 zák. č. 40/1664 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) dňa 15.2.2016 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti zaplatil žalovaný časť dlžnej sumy a poslednú čiastkovú úhradu vykonal 21.3.2016, jednotlivé zaplatené splátky a ich započítanie je uvedené v Aktuálnom stave úveru. Od toho času žiadnu ďalšiu úhradu nevykonal. Dňa 6.8.2018 uzatvoril právny predchodca žalobcu a žalobca Zmluvu o postúpení pohľadávky, na základe ktorej nadobudol žalobca uplatňovanú pohľadávku.

2. K riadne doručenej žalobe sa vyjadril opatrovník žalovaného, ktorý uviedol, že pohľadávka vznikla v roku 2015, kedy nebol žalovaný umiestnený v ich zariadení. Je nemajetný, okrem dôchodku nemá žiadny príjem. Z dôchodku platí úhrady za poskytované služby v zariadení a zo zostatku platí svoje lieky, ošatenie a veci osobnej potreby.

3. Žalobca v replike uviedol, že v čase uzavretia zmluvy nebol žalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony - uzatvorený úkon nemožno považovať za neplatný, čo nerozporoval ani samotný opatrovník, uplatnený nárok žalobcu nepoprel, neuviedol žiadne skutočnosti okrem poukázania na majetkové pomery žalovaného.

4. K replike sa opatrovník žalovaného nevyjadril.

5. Súd vo veci pojednával v neprítomnosti žalobcu, ktorý svoju neúčasť ospravedlnil. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a listinnými dôkazmi zo spisu a zistil nasledovný skutkový a právny stav.

6. Dňa 4.5.2015 uzatvoril žalovaný, ako fyzická osoba (klient), so spoločnosťou Poštová banka, a. s., Zmluvu o spotrebiteľskom úvere dobrá pôžička, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 4.000,- €, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 108. mesačných splátkach po 68,00 €, s ročnou úrokovou sadzbou 14,9%, pri ročnej percentuálnej miere nákladov 16,0%, priemernou hodnotou RPMN trh 11,58%, celkovou čiastkou úveru 7.172,61 €, dátumom prvej platby do 20.5.2015 a dátumom konečnej splatnosti 20.4.2024, mesačné splátky splatné 20. dňa v mesiaci

7. Dňa 19.1.2016 zaslal žalovanému výzvu na úhradu dlžných splátok, ktoré sú v omeškaní viac ako 3 mesiace, ku dňu 18.1.2016 spolu 308,69 €, z toho omeškané splátky 272,54 € do 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Dňa 15.2.2016 vyzval na úhradu dlžnej sumy z dôvodu predčasnej splatnosti úveru k 15.2.2016. Vyzval žalovaného na zaplatenie istiny 3.902,92 €, úroku 289,31 €, poplatku za upomienky 39,65 € do 10 dní od prevzatia výzvy. Výzva bola žalovanému doručená dňa 19.2.2016.

8. Z Aktuálneho stavu úveru ku dňu 4.10.2018 a ku dňu 7.1.2019 súd zistil, že žalovaný z predmetnej zmluvy o úvere uhradil do vyhlásenia predčasnej splatnosti celkom sumu 271,81 €. Poslednú neúplnú splátku zaplatil za 8/2015. Po zosplatnení úveru zaplatil sumu 112,- € dňa 21.3.2016, celkom zaplatil 383,81 €. Od toho času žalobca neeviduje žiadne zaplatené splátky.

9. Žalovaný bol pozbavený spôsobilosti na právne úkony rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 19Ps/4/2014-69 zo dňa 18.1.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.3.2016. Opatrovník nesvojprávneho bol ustanovený rozsudkom Okresného súdu Senica č.k. 5Ps/3/2017-22 zo dňa 21.6.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.7.2017.

10. Opatrovník žalovaného na pojednávaní uviedol, že k uzatvoreniu úveru došlo pred nástupom žalovaného do ich zariadenia, preto o čerpanom úvere nemá žiadne informácie. Z opatrnosti vzniesol námietku premlčania.

11. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej zák. č. 129/2010 Z.z.), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa; spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o

spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov v znení účinnom v súčasnosti:

1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

3) nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Podľa ustanovenia § 53 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v súčasnosti:

2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa ustanovenia § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (hlavné refinančné operácie) od dňa 1.3.2016 bola vo výške 0,05%.

12. Nová právna úprava v ustanovení § 150 CSP zakotvuje tzv. povinnosť tvrdenia, teda procesnú povinnosť, ktorej nesplnenie je sankcionované procesnými prostriedkami, predovšetkým vo forme rýchlej straty sporu. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Táto povinnosť tvrdenia sa vzťahuje na skutkové okolnosti súvisiace s procesným útokom alebo procesnou obranou strany sporu a je koncepčným predpokladom tzv. sudcovskej koncentrácie civilného sporového konania (§ 153 CSP). K žalobe je potrebné doložiť všetky listinné dôkazy na preukázanie tvrdení uvedených v žalobe. Preto súd nemôže vyzývať (s poukazom na dodržiavanie zásady kontradiktórnosti konania a rovnosti strán) stranu na preukázanie svojich tvrdení, a pri svojom rozhodovaní v merite veci vychádza z toho, čo strana v konaní preukáže a to ku dňu, kedy rozhoduje. Súd môže len vyzvať na doplnenie skutkových tvrdení, ak je to potrebné, čo v danom prípade aj vykonal. Tu súd poukazuje aj na to, že na dôkazy predložené po vyhlásení rozsudku nie je možné prihliadať.

13. Úverová zmluva je z pohľadu právnej kvalifikácie zmluvou uzavretou v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zároveň spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 Občianskeho zákonníka. Právny vzťah medzi účastníkmi založený predmetnou úverovou zmluvou je tak nevyhnutné posudzovať aj podľa zákona o spotrebiteľských úveroch bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka). S poukazom na vyššie uvedené, vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon č spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť

pred všeobecnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

14. Z vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne len čiastočne. Nakoľko zmluva o úvere má charakter spotrebiteľského úveru v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd pristúpil k skúmaniu jednotlivých obsahovaných náležitostí zmluvy a zistil, že v zmluve nie je v zmysle § 9 ods. 1 písm. j) správne uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. V zmluve sa uvádza suma 7.172,61 €, čo je nepravdivý údaj, nakoľko žalovaný musí v zmysle uzatvorenej zmluvy zaplatiť 108 splátok po 68,- €, t. j. 7.344,- €, teda viac ako je uvedené v úverovej zmluve v časti celkových nákladov.

15. Zmluva obsahuje údaj o RPMN, avšak nie sú v nej uvedené všetky predpoklady použité na jej výpočet. V zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona 129/2010 Z.z.. Zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN, ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom.

16. Na základe vyššie uvedeného súd konštatuje, že pokiaľ chýba, alebo je uvedená nesprávne v zmluve o spotrebiteľskom úvere, čo i len jedna zákonom stanovená náležitosť podľa zákona č.129/2010 Z. z., je úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) cit. zákona. Žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 4.000,00 €, z ktorého zaplatil 383,81 €, t. j. 5 splátok a zo 6. splátky splatnej dňa 20.10.2015 zaplatil sumu 43,81 €.

17. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplacením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

18. Pretože opatrovník vzniesol námietku premlčania, súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je uplatnený nárok premlčaný. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti.

19. V danom prípade bolo dohodnuté plnenie v splátkach, v dohodnutých termínoch, pričom splatnosť jednotlivých splátok neovplyvňuje splatnosť celého dlhu. Premlčanie sa v zmysle § 103 veta prvá

Občianskeho zákonníka viaže na jednotlivé splátky a nie na celý dlh. Predčasnú splatnosť peňažného záväzku môže veriteľ za podmienok stanovených v § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka vyvolať jednostranným právnym úkonom. Ak toto právo nevyužije, celý dlh sa bude premičovať odo dňa zročnosti jednotlivých splátok. Situácia sa zmení, ak veriteľ účinne uplatní zaplatenie celej pohľadávky naraz.

20. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ust. § 101 Občianskeho zákonníka špeciálne, je počiatok premičania upravený odlišne od všeobecného. Podľa vety prvej, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premičacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, neplynie teda odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka). Podľa vety druhej v prípade tzv. zosplatnenia dlhu len pre v budúcnosti majúce byť splatné splátky, premičacia lehota začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§ 103 Občianskeho zákonníka), avšak tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva podľa cit. § 565 Občianskeho zákonníka. Ak totiž veriteľ právo na zosplatnenie inak v budúcnosti splatného dlhu nevyužije, jednotlivé splátky sa premičujú samostatne až do konca odo dňa splatnosti každej z nich; ak účinne uplatní zosplatnenie celého dlhu, pre zvyšok dlhu, ktorý mal byť pôvodne zaplatený v splátkach, začína plynúť premičacia lehota od splatnosti tej nesplnenej splátky, v dôsledku ktorej k uplatneniu predčasnej splatnosti dlhu došlo. Nemôže ísť o ktorúkoľvek predtým nesplnenú splátku (ani prvú v poradí), ale tú pre ktorú veriteľ využil právo na zosplatnenie dlhu (uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 9CO/261/2017 zo dňa 23.1.2018).

21. Vzhľadom na uvedené, sa premičanie žalobou uplatneného dlhu posudzuje v dvoch režimoch; pred zosplatnením uplynuté splátky každú osobitne odo dňa jej splatnosti a zvyšok dlhu, ktorý mal byť uhradený budúcimi splátkami odo dňa splatnosti tej, pre ktorú veriteľ uplatnil stratu splátok.

22. Premičacia lehota zosplatneného úveru začína plynúť odo dňa zročnosti tej nesplnenej splátky, pre nesplnenie ktorej veriteľ právo na zosplatnenie celého nezaplateného dlhu v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka využil. To znamená, že premičacia doba pre v budúcnosti splatné splátky nemôže plynúť odo dňa nesplnenia v poradí prvej nezaplatennej splátky. Takýto výklad odporuje jednak jazykovému gramatickému zneniu § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, ktorý výslovne uvádza: ...ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh..., jednak by bol nelogický, keďže § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zakotvuje iba právo veriteľa na zosplatnenie pohľadávky pre nesplnenie splátky, ktoré môže a nemusí využiť, pritom je tiež na jeho rozhodnutí, kedy toto právo využije, pričom v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pri spotrebiteľskej zmluve tak môže urobiť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky.

23. Veriteľ vyzval dlžníka na zaplatenie celej pohľadávky 15.2.2016, pričom bol žalovaný v omeškaní už od splátky splatnej 20.8.2015 a veriteľ žalovaného upozornil na splatenie dlžnej časti úveru dňa 18.1.2016 a súčasne ho upozornil, že ak neuhradí dlh v lehote 15 dní je oprávnený úver zosplatniť. Oznámenie o zosplatnení úveru prevzal žalovaný 19.2.2016. Veriteľ zosplatnil úver v súlade s ustanoveniami 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

24. Žalobca podal žalobu na súd dňa 11.1.2019. V zmysle vyššie uvedeného sú nesplatená časť splátky splatnej dňa 20.10.2015 a splátky splatné 20.11.2015 a 20.12.2015 premičané, pričom ich premičacia doba uplynula dňa 20.10.2018, 20.11.2018 a 20.12.2018, pred podaním žaloby na súd. Premičacia doba zosplatnených splátok začala plynúť 20.1.2016, nakoľko po splatnosti tejto splátky veriteľ dňa 15.2.2016 využil svoje právo na zosplatnenie celej pohľadávky. Premičacia doba by uplynula až 21.1.2019 (pondelok), t. j. po podaní žaloby na súd, preto nárok žalobcu v tejto časti je podaný včas.

25. Poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, pričom žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 4.000,- €, z ktorého zaplatil 383,81 € a splátky vo výške 160,19 € (24,19 € + 2x 68,- €)

sú premlčané. Preto súd zaviazal žalovaného zaplatiť rozdiel vo výške 3.456,- € (4.000,- € - 383,81 € - 160,19 €). Zároveň súd viazaný žalobným návrhom zaviazal žalovaného zaplatiť úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne z priznanej sumy od 8.1.2019 do zaplatenia, s nakoľko si ho žalobca uplatnil v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami. Počiatok omeškania súd stanovil od nasledujúceho dňa po uplynutí 10 dní od doručenia oznámenia o zosplatnení, ktoré žalovaný prevzal dňa 19.2.2016, nakoľko bol vyzvaný na zaplatenie dlžnej sumy v tejto lehote.

26. Vo zvyšku súd žalobu z dôvodov uvedených vyššie zamietol a to v časti istiny, ako i v uplatnenom príslušenstve, nakoľko pokiaľ nie je dané právo na zaplatenie samej istiny, nemožno priznať ani požadované príslušenstvo takej istiny.

27. Podľa § 255 ods. 2 zák. .č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

28. Súd o náhrade trov konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 2 CSP. Súd vychádzal z rozhodnutia vo veci samej, teda zo skutočnosti, že žalobcovi bola priznaná suma 3.456,- € spolu s úrokom z omeškania 64,55 € ku dňu rozhodnutia. Žalobca bol v konaní čiastočne úspešný v 52,84% žalovaný v 47,16% (okrem časti istiny a úroku z omeškania aj v časti uplatnených zákonných úrokov, nakoľko súd pri rozhodovaní o úspechu v konaní musí zohľadniť celý žalobcom uplatnený nárok, ktorý bol ku dňu vyhlásenia rozsudku 6.662,40 €). Vzhľadom na pomer úspechu v konaní súd žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).